

[Lone Dybkjær]

gifter ikke bare kan øges, og det er efter vores opfattelse grundsynspunktet i de reformer, der skal til i fremtiden.

Det må så være det offentlige opgave, og det bliver den nye offentlige opgave at sikre, at det her går op, og det betyder naturligvis, at det offentlige nu skal regulere på sine mekanismer afhængigt af, hvor stor arbejdsløsheden er. Tidligere har vi haft bygningssektoren som regulator. Det mener vi ikke at vi kan bruge i moderne tid. Vi tror, at vi skal bruge orlovsordninger, uddannelsesstilbud og nedsat arbejdstid for at få alle i arbejde, og det er det, der bliver den regulerende faktor. Så må vi diskutere, på hvilke områder man kan regne med at man har 37 timer eller mere, og på hvilke områder man må sige, at her er der ingen sikkerhed for, at hvis man uddanner sig til det og det, så har man altså også en arbejdsuge, der svarer til 37 timer. Det er den diskussion, vi skal have i gang. Ellers kommer vi ind på den efter vores opfattelse fuldstændig futile diskussion om nedsættelse af dagpenge, nedsættelse af timelønninger og alt det her, ting, der både er umenneskelige og i øvrigt formentlig også uladsiggørlige, og som ikke vil føre nogen steder hen.

Min konklusion er, at tiden er forbi med, at vi passivt kan udbetale bistandshjælp og dagpengeydelse til folk, der i øvrigt er arbejdsføre.

Glønborg (KRF):

Alle mennesker har brug for at opleve, at de kan noget, som andre har brug for, altså at man yder noget til fællesskabet. Hvis man er arbejdsløs, så gribes man nemt af den negative følelse: Mig er der ikke brug for.

Kristeligt Folkeparti ser det som en menneskeret, at enhver har mulighed for både at leve og at virke i et fællesskab. Men det vil kræve nogle markante holdningsændringer både hos arbejdsmarkedets parter og politikere at afskaffe arbejdsløsheden. Der bliver behov for nytænkning og handling baseret på ægte solidaritet. Og den første handling, den første solidaritetshandling, vi må foretage, er at bøj alle de stive systemer, vi har. Vi har nogle alt for stive regelsæt. Det er jo grotesk, at da man for nogle år siden begik den dumhed at nedsætte den faste arbejdstid til 37 timer pr. uge, så gjorde man det jo, fordi man påstod, at det ville

skaffe flere i arbejde. Men da man glemte samtidig at sørge for den tilsvarende lønnedgang og faktisk hermed gav en timelønsstigning og dermed en forringelse af vor konkurrenceevne, så gav denne arbejdstidsnedsættelse jo ikke flere arbejdspladser. Der kom ikke flere i arbejde, tværtimod.

Man så er det grotesk at se, at det ikke er ret mange af dem, der er i arbejde, der kun har en 37 timers arbejdsuge. Mange af dem går jo rundt og hiver sig noget ekstra et eller andet sted. For den, der er i fuld beskæftigelse, har nemlig noget ud af at tage sig lidt ekstra arbejde hist og her, medens derimod den, der intet arbejde har, den, der er ledig, simpelt hen ikke får noget som helst ud af at tage et lille stykke arbejde. Det koster i alt for mange tilfælde vedkommende penge at påtage sig et kortvarigt arbejde eller et deltidsarbejde.

Disse stive regelsæt skal vi have ændret. Det var et krav fra Kristeligt Folkeparti i efteråret over for de partier, som vi var i forhandling med om strukturændringer på arbejdsmarkedet. Vi lagde et papir frem, hvor vi med nogle eksempler dokumenterede det fuldstændig vanvittige i denne ordning. Det kom der desværre ikke noget ud af, for der var ikke vilje til at løse disse problemer i efteråret.

Jeg skrev et par avisartikler om dette, og det fik jeg da en lille smule ud af. Jeg gav et par eksempler i disse avisartikler, og det medførte, at her lige før jul fik jeg besøg af en gruppe aktive arbejdsløse, som kom og overrakte mig en smuk dekoration med et stort julelys i, og de sagde, at det havde jeg fortjent, fordi jeg havde peget på det problem. De ville gerne udnævne mig til årets julelysmodtager, fordi jeg havde tændt et lille lys for dem, der virkelig var ramt af disse stive regler.

Og de gav mig så et juleaktuelt eksempel mere som bidrag til min samling: Grete er arbejdsløs. Hun vil helst have fast arbejde, men tager det aflønningsarbejde, hun kan få. Mandagen før jul har hun et 7-timers-rengøringsarbejde. Lønnen udgør 78 kr. i timen, og dertil skal lægges de supplerende dagpenge for resten af ugen. De supplerende dagpenge udbetales ikke med Gretes normale dagpengesats på 425 kr. om dagen, men kun med 80 pct. heraf. Da Grete ikke er fuldt ledig en hel uge før 1. juledag, mister hun desuden dagpengene for denne dag. Så Gretes indtægt i juleugen bliver